

Znají se třináct let, setkali se až teď

Pavla Franzkiová

Na pražské hlavní nádraží přijíždí vlak z Německa, je úterý krátce po půl šesté večer. Na peroně už netrpělivě přešlapuje starší muž, který čeká vzácnou návštěvu. Když z vlaku vystoupí mladý Afričan, oči staršího muže se rozzáří. Po pár vteřinách si padnou do náruče.

Psali si dopisy, telefonovali přes Skype a doufali, že se třeba jednou setkají

Příběh dnes třiaosmdesátiletého Josefa Fukana z Prahy, kterému nikdo neřekne jinak než Jožko, a čtyřiaadvacetiletého Sidyho ze západoafrické Guiney se začal odehrávat před třinácti lety, když se Jožko rozhodl zapojit do programu Adopce na dálku.

„Celý život jsem se zajímal o problematiku rozvojových zemí, a když jsem se při jedné akci seznámil s organizací Wontanara, jež adopce na dálku zprostředkovává, rozhodl jsem se do programu také zapojit,“ vzpomíná senior s tím, že dítě, jemuž pomůže, si mohl sám vybrat.

„Sidy mě zaujal okamžitě. Na fotkách měl neskutečně smutné oči a byl strašně hubený,“ vypráví pan Jožko, podle něhož je Sidy neskutečně chyt-

Foto PRÁVO – Pavla Franzkiová

Pro Josefa Fukana i Sidyho bylo společné setkání splněným snem.

rý. Pro Jožka je setkání se Sidem splněným snem. Celých třináct let s ním byl v kontaktu. Psali si dopisy, telefonovali přes Skype a doufali, že

třeba jednou se tváří v tvář setkají.

„Poté, co Sidy odmaturoval a nastoupil na vysokou, pro náš program skončil, ale my jsme

zůstali v kontaktu. Když Sidy dokončil vysokou školu v Africe, kde je nejvyšší možné vzdělání bakalářské, řekl mi, že by rád ve studiu pokračoval u nás.

To bohužel ale z finančních důvodů nešlo,“ vypráví Jožko s tím, že Sidy tedy chtěl někam poblíž Česka.

„Poradil jsem mu Rakousko

nebo Německo, pro které se na konec rozhodl. Aby získal stipendium, musel se naučit německy, což za pouhý rok skutečně dokázal a ono stipendium získal,“ konstatuje s hrstostí v hlase a dodává, že je skutečně obdivuhodné, co Sidy za těch třináct let dokázal a kam až se dostal.

„Kluk, který mohl skončit na ulici, se rozhodl šanci, kterou dostal, pevně uchopit a nepustil ji. Jeho příběh je až neuvěřitelný a je důkazem toho, že i malá pomoc může znamenat velký zázrak,“ uzavírá senior.

Sidy si šance, kterou mu pan Jožko dal, nesmírně váží. „Mám nesmírnou radost, že jeden z mých snů se stal skutečností. S Jožkou jsem se toužil setkat od doby, co jsem před třemi lety odmaturoval,“ říká mladý muž, který v Německu studuje fyzikální fakultu, kde se věnuje obnovitelným zdrojům. Až školu dokončí, chce se vrátit zpět do Guiney.

„Také se chci věnovat humanitární oblasti,“ doplňuje Sidy, který se do programu dostal v podstatě náhodou přes svého bratra. „Bratr se znal s dobrovolníkem, který hledal v Guineji vhodné děti do programu Adopce na dálku a seznámil mě s ním. Pak už to šlo samo,“ uzavírá Sidy, který prý nikdy nepřestane děkovat osudu, Wontanare ani Jožkovi za příležitost, kterou díky nim dostal.